

MASZKBAN

fontos a művészet, de szabályok
nélküli táncban tiprom a lábad
bartók béla a népdalok arcát,
kenceficézte viasszal hangsmink
persze homályos, látja szabó
lőrinc is a lepkét szárny a
valóság, elrepül része a föld
ről az álom mennyei ármány,
hexameterbe szorítom a költő
furcsa alakját, minden mondat
pont pontig tart kezdem elől
ről, míg zeneszerző adja
a formát tart a teremtés

gólyát gyógyít bartók béla
az izmiri kertben, tudja
szabó lőrinc a valóság
szárnya a lepke, trónfosztott
szűz vedli le bőrét mint
az igazság, mária festett
arca az árnykép színpadi
látszat, féltékenység úzi
el álmom, téved a tündér

mégse teremt a teremtő
törvényt mást csak a
ritmust, ritmust ritbor
a szőlő termi a ritka
becézve, trágár tróger
bartók béla a szent zene
szerző, méla szabó lőrinc
szemüvegben nézi a tájat,

méla csavargó isteni
gazság nincs bizonyosság

gyógyít gólyát bartók béla
az izmiri kertben, torzul
a lélek mert megalázzák
nincs cigarettám, mert nincs
többé bosszú és nincs hála
se többé, izzad a maszkban
az arcom minden ott ül
a látszat, szent keserűség
fogja marokra a néma igéket,
fordítják már német nyelvre a
verseim ízét, írja szabó lő
rinc is az álmát szobra
meredten, nézi kutatja katóját
debrecen éli világát, hexa
meterbe szorít ez a ritmus
színpadi árnyék, látom
a kertben a fákat a
férget mind gyönyörűség

csordultig, szigetmonostor,
húsz szeptember kilenc,
szerda, tévedéseink lát
szatnak látszanak, nyelvem

alatt igazság lakik, érik
a forma, éretlen az alak,
el lehet tüntetni valamit,
valótlanságot valótlanság

kaszál, örömeitek elrom
lanak, a próféta árnyéka
hajóra száll, hallgatást

tátognak a halak, gyerme
kek sírása a halott ten
ger, kiköt némán a reggel

látom a kertben a fákat
a férget, mind gyönyörűség,
bartók béla szabó lőrincsel
mégse találkozz, mert még
nincsen kész a tücsökzene
dallama fásult, debrecen
árnyai látják már rég meg
menekültél, mert nincsen
többé bosszú és hála se
nincsen, trónonülő maga
tartás szűzként látszani
szűznek, múltba merültél
mint az időtlen név neve
árnyék, mégse teremt
a teremtő törvényt
mást csak a nyelvtant

EGYSZER EGY – EGYRE MEGY

gyedik cetli, pócsmegyer, húsz
augusztus kettő, vasárnap, el
viselhető a fájdalom, amit má
soknak okoz, egészen a részlet

gyökeréig merészkedik a féreg,
a héber változat szerint gömb,
a görög változat szerint egye
nes, miként szárnyaszegett an

gyalok tánca a levágott való
ság fölött, a fiatal lány egyet
len célja a tévedés, a számok

számtalan jelentése közül a
zöld árnyalatába öltözik,
templom a csönd, az ima áru

öltöző, pócsmegyer, húsz
szeptember négy, péntek,
madarak a vetkező haj
nal háta mögött, orosz

lán és fekete angyal, té
védeink halvány színek
beöltöztetik a szabályok
hiányát, a szentek azt

gondolják, szent vagyok, vé
letlenül a meg nem történt
történetek története verej

tékezik a tükörben, tolvajok
lopják a mozdulatlan időt,
örökkévaló némaság

tődik cetli, pócsmegyer, húsz au
gusztus három, hétfő, hol volt,
hol nem volt, feltekintek arra,
aki átszúrt, volt egyszer egy

szárnyaszegett angyal, a törté
net vége homályos, a várakozás
végén mosolyog a lány, a férfi
teste azonban nem látható,

porban a pór, aki lovon ül,
megteheti, hogy elválasztja
a lélek meztelenségét a lélek

ruháitól, angyalok között meg
vetett, természetes dolog a láz,
fekete hajnal harmatoz

olvasat, pócsmegyer, húsz szep
tember három, csütörtök, foly
ton a testedre gondolok, de a
tested láthatatlan, kenyérmor

zsa az asztalon, mondatok mö
gött motoznak másféle monda
tok, hangokba csomagolt hallga
tás, motoznak helyett motosz

kálnak, érzékszerveink eszün
ket nyalogatják, aki motoz, tapo
gat, aki motoszkál, neszez, bi

zonytalan állapot a nyelv,
az erdő érintése a templom
tapintásával azonos

todik cetli, pócsmegyer, húsz
augusztus négy, kedd, vissza
kellene térnem az első
szeretethez társak nélkül,

magányosan, tervrajzok közt
lehetséges épület, mert
bekeretezni nem lehet
a lehetőségeinket,

hol volt, hol nem volt, volt
egyszer egy gyermek, kenyérré,
borrá változott, ízetlen

csoda, tévedéseink a feltámadt
templom csendjébe öltöztetik,
időnként a hét megmutatkozik

bizalom, pócsmegyer, húsz
szeptember hét, hétfő, min
den tettünk félelemből fakad,
az istenfélelmet kivéve, téve

désünkhöz fényárnyék tapad,
a reménytelenség reménye, ha
lott a csönd, a némaság sü
ket, kertben a kígyóbőr árnyé

ka, szüzet rajzol a vízre
a gyermek, szent az angyal
levágott szárnya, aki vers

ben beszél, nem hazudik,
igazság a szájban a nyelv
tan, de eltakar valamit